

holdt giftige Substanser og derigjennem at have havt skadelig Indflydelse paa Folks Helbred, saa vil det gaa overmaade langsomt med en Hjemmen af Arkanahandelen. Men Sundhedskollegiet har fremdeles gjort opmærksom paa, at det ikke blot er Fare for Sundheden, som der her er Spørgsmaal om, men at der ogsaa er den Fare, at Folk forledes til at give Penge ud til i Virkeligheden unyttige Gjenstande, Penge, som de maatte kunde have anvendt til at skaffe sig virkelig Lægedom for. Det ærede Medlem yttrede, at det kunde være særdeles ønskeligt at faae nærmere Oplysning om, hvilke Arkana der findes i Handelen i Danmark; han yttrede, at der i Motiverne er anføret, hvornaa Arkana der indtil Dato eller rettere sagte indtil det Tidspunkt, da Lovforslagets Motiver bleve udarbejdede, fandtes i Handelen i Lydsland, men at saadanne Oplysninger manglede for Danmarks Vedkommende, og det forekom mig, at han var tilbøielig til at mene, at Antallet ikke var nær saa stort i Danmark som i Lydsland. Jeg forudsætter, at denne Sag gaar videre, og at der altsaa vil blive Leilighed til at give yderligere Oplysninger til det høie Thing eller maatte til et af Thinget nedfat Udvalg, og blandt disse Oplysninger vilde der da ogsaa findes, hvad der kunde fyldestgøre det ærede Medlems Ønske i den Henseende. Der foreligger en lang Liste over Arkana. Det er ganske sikkert, at for et Hjerdingaar siden kjendte man ikke indtil 550 Arkana i Danmark; men Antallet af Arkana, som hidtil ere kjendte her, er dog meget betydeligt — hvis min Sukommelse ikke stuffer mig, henved 300 —, og naar nu navnlig Sundhedskollegiet har henvist til Lydsland, saa er dette selvfølgelig sket, fordi det er fra Lydsland, at vi overhvømmes med Arkana, og at det navnlig ogsaa er fra Lydslands Side, at vi have at frygte for den nye Udgave af Arkanafare, som der er hentydet til i Motiverne, nemlig den Fare, som fremstaar derigjennem, at fremmede saakaldte Læger tilbyde deres Konsultation paa Afstand. Dette er nemlig en Dpfindelse, hvorfor Vren tilkommer Lydskerne, men som i de sidste Aar har vidst at skaffe sig Indpas ogsaa her i Danmark. Det forekommer mig i Overigt, at det ærede Medlem er noget i Modstrid med sig selv, naar han paa den ene Side mente, at man ikke burde lægge Nogen Hindringer i Veien for Handelen med Arkana, og paa den anden Side — saaledes forstod jeg ham — opfordrede til at anvende Straffelovens Bestemmelser, ikke blot imod Forhandling af skadelige Substanser, men ogsaa imod Salget af Gjenstande, som gave sig ud for at være noget Andet end det, de vare, idet han mente, at Bestemmelserne om Bedrageri maatte kunne komme til Anvendelse i Tilfælde, hvor der selges Arkana til en langt højere Pris, end Gjenstandens Værdi, og at den retfærdiggjør. Jeg sagde, at det forekom mig, at det ærede Medlem var noget i Strid med sig selv, thi dersom man

nemlig stiller sig paa hans Standpunkt og ønsker saa stor Frihed som mulig, ikke blot paa Kvalitetslovens Omraade men ogsaa med Hensyn til Forhandlingen af Lægemidler, saa vil man vel ikke blive opfordret til at bringe Bedragerbestemmelserne i Anvendelse. Jeg har imidlertid tilladt mig i Motiverne til Lovforslaget at udtale, at Bedragerbestemmelserne ikke kunne anses for tilstrækkelige og ikke kunne anvendes med den Virkning, som man maa anse for ønskelig. Jeg finder det ikke passende her at indlade mig paa en nærmere Drøftelse angaaende dette mere juridiske Spørgsmaal, men jeg skal kun bemærke, at det naturligvis er Noget, som har været Gjenstand for nærmere Overveielse og Undersøgelse, inden man bestemte sig til at fremkomme med et Lovforslag som det foreliggende, hvor vidt man i Straffeloven maatte have tilhørende Midler til at standse det Uvæsen, hvorom der her er Spørgsmaal. Man er kommen til det Resultat at mene Nei, og deri forekommer det mig, at man maa se en tilstrækkelig Forklaring af, at Justitsministeren ikke har kunnet berolige sig ved de paagældende Bestemmelser. Det ærede Medlem yttrede, at man hidtil havde søgt en Betryggelse i Apothekernes Eneret; men nu fandt man ikke længer Betryggelse heri. Det giver mig Anledning til at fremhæve en Bemærkning fra den ærede 4de Landsthingsmand for 3die Kredts (S. Andersen), idet han yttrede, at det havde formentlig været et af Motiverne til Lovforslaget, at man vilde sørge for Apothekernes Eneret. Dette er jo saa langt fra Tilfældet, at en af Grundene til Lovforslagets Fremkomst netop er den, at man ikke har villet have, at Apothekerne skulde have Eneret til Handel med det, hvorom der her er Spørgsmaal. Jeg vil nemlig gjøre opmærksom paa, at det ikke er noget principielt Nyt, som der her er Tale om at indføre; her er ikke Tale om, saaledes som det ærede kongevalgte Medlem udtrykte sig, nu paa een Gang at komme og forbyde de bitre Draaber og de mange andre Herligheder, vi have glædet os ved i saa mange Aar. Den nuværende Tingenes Tilstand er den, at det staar i Justitsministerens Magt, naturligvis efter Forhandling med rette Sagkyndige, at erklære Ting for at være Arkana, og i det Dieblit, at Noget er erklæret for et Arkana, saa er ikke blot Handel dermed forbudt alle Andre end Apothekere, men fremdeles er ogsaa Bekjendtgjørelse om Forhandling af saadanne Gjenstande, i det Mindste i Kjøbenhavnske Auiser, forbudt under temmelig strengt Bødeansvar. For saa vidt er der ikke Tale om at indføre noget principielt Nyt; men hvad der er Tale om, er, som jeg udtrykte mig før, at bringe større Klarhed ind i en Materie, med Hensyn til hvilken de paagældende Bestemmelser ere temmelig forvirrede; i den Henseende tør jeg maatte henvisse til Motiverne. Nu er Regelen nemlig den, at for Kjøbenhavns Vedkommende gives en Bestemmelse